

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD U BANJA LUCI
Broj: 71 0 K 401769 23 K
Dana: 13.11.2025. godine.

Pravosnažna presuda potvrđena presudom Okružnog
suda u Banjoj Luci broj 71 0 K 401769 26 Kž
dana 21.04.2026. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE

Osnovni sud u Banja Luci, sudija Dalibor Kordić, uz učešće Branislave Adamović kao zapisničar u krivičnom postupku protiv optuženog G. G. zbog krivičnog dijela „Tjelesna povreda“ iz člana 131. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, po optužnici Okružnog javnog tužilaštva Banja Luka broj: T13 0 KT 0062066 22 od 23.03.2023. godine, nakon održanog javnog i glavnog pretresa zaključenog dana 11.11.2025. godine, u prisustvu Okružnog javnog tužioca Nikoline Ševe i optuženog G. G. te njegovog branioca Smiljane Delić, advokata iz Banja Luke, sud je dana 13.11.2025. godine, donio i javno objavio sljedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENI G. G., sin I. i Z., djevojački L., rođen ... godine u Banjaluci, JMB ..., sa prebivalištem u Banjaluci, Ulica ... broj .., po nacionalnosti Hrvat, državljanin Republike Srpske i Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske, pismen, sa završenom srednjom poljoprivrednom školom, penzioner, oženjen, otac dvoje punoljetne djece, vojsku služio ... godine u Karlovcu, bez čina i odlikovanja, lošeg imovnog stanja, izdržava se od penzije u iznosu od oko 450,00 KM, neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak.

KRIV JE

ŠTO JE:

Dana 21.08.2022. godine, oko 13:00 časova, u Banjaluci, u Ulici Jovana Raškovića, ispred broja ..., nakon što je došao u navedenu ulicu, gdje je zatekao A. D., pa nakon kraće verbalne rasprave, uzeo bicikl, koji je bio pored njega, te bacio u pravcu A.D., koji ga je pogodio u predjelu nogu, usljed čega je A. D. zadobio tjelesne povrede u vidu oguljotina u predjelu potkoljenica.

Dakle, drugoga tjelesno povrijedio,

Čime je počinio krivično djelo tjelesna povreda iz člana 131 stav 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske, pa mu sud primjenom odredbi člana 41.,43.,53. i 62. Krivičnog zakonika RS, izriče

USLOVNU OSUDU

Kojom joj se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca i istovremeno određuje da se utvrđena kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine, po pravosnažnosti presude, ne učini novo krivično djelo.

Na osnovu člana 108. stav 3. ZKP-a RS oštećeni se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuje na parnicu.

Na osnovu člana 99. stav 1. ZKP RS optuženi je dužan platiti sudu na ime paušala iznos od 150,00 KM i na ime troškova nastalih u toku istrage na ime vještačenja iznos od 75 KM, u roku od 30 dana pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Okružno javno tužilaštvo u Banja Luci je protiv optuženog G. G. ovom sudu podnijelo optužnicu broj: T13 0 KT 0062066 22 od 23.03.2023. godine, čime se tereti da je izvršio krivično djelo „Tjelesna povreda“ iz člana 131. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske.

Predmetnu optužnicu potvrdio je sudija za prethodno saslušanje rješenjem od dana 26.05.2023. godine. Prilikom izjašnjenja o krivnji, optuženi je dana 26.06.2023. godine, pred sudijom za prethodno saslušanje izjavio da nije kriv.

Tokom dokaznog postupka izvedeni su sledeći dokazi tužilaštva: saslušanje svjedoka A. D., S. G., T. D. G. i S. K. te su izvedeni materijalni dokazi: službena zabilješka, Policijska uprava Banjaluka, Policijska stanica Banjlauka Lauš broj 13-01/4-1670/22 od 21.08.2022. godine, službena zabilješka, Policijska uprava Banjaluka, Policijska stanica Banjlauka Lauš broj 13-01/4-1784/22 od 21.08.2022. godine, zapisnik o ispitivanju prisustva alkohola na ime A.D., Policijska uprava Banjaluka, broj 705587 od 21.08.2022. godine, potvrda o lišenju slobode na ime G. G., Policijska uprava Banjaluka, Policijska stanica Banjlauka Lauš broj 13-01/4-87/22 od 21.08.2022. godine, akt – prava lica lišenog slobode na ime G. G., Policijska uprava Banjaluka, Policijska stanica Banjlauka Lauš broj 13-01/4-87/22 od 21.08.2022. godine, potvrda o otpustu lica lišenog slobode na ime G. G., Policijska uprava Banjaluka, Policijska stanica Banjlauka Lauš broj 13-01/4-87/22 od 22.08.2022. godine, nalaz i mišljenje na ime A. D., Dom zdravlja Banjaluka, broj protokola 20788/22 od 21.08.2022. godine, nalaz i mišljenje na ime A. D., Univerzitetski klinički centar Republike Srpske, broj protokola 3988686/22 od 21.08.2022. godine, naredba za vještačenje, Okružno javno tužilaštvo Banjaluka broj T13 0 KT 0062066 22 od 21.10.2022. godine, izvod iz kaznene evidencije na ime G. G., Policijska uprava Banjaluka, Sektor kriminalističke policije broj 13-02/1-3-234-946/22 od 07.10.2022. godine.

U ovom krivičnom postupku optuženi G. G. je saslušan u svojstvu svjedoka.

Okružni javni tužilac je u završnoj riječi izjavio da je tužilaštvo podiglo optužnicu protiv optuženih G. G. i A. D.. Postupak u odnosu na A. D. je razdvojen i vodi se pod drugim brojem. Tužilaštvo smatra da je saslušanjem svjedoka i vještačenjem dokazano da je optuženi počinio krivično djelo te da sud istog oglasi krivim i kazni po zakonu.

Branilac je u završnoj riječi izjavio da se odbrana ne slaže sa tužilaštvom i njihovim stavom da je dokazano da je optuženi počinio krivično djelo. Kritičnog dana kako je i sam optuženi objasnio, G. G. se sreo sa oštećenim A. D. koji je prvi napao optuženog i nanio mu tjelesne povrede u predjelu glave i rebra. Prilikom napada odnosno udaraca oštećenog, optuženom G. G. je ispao bicikl iz ruke i prilikom pada bicikl je pao pa je na taj način oštećeni mogao zadobiti povrede na nozi, a ne na način da je optuženi bacio bicikl na oštećenog. Sam optuženi G. G. je izjavio da je stariji čovjek i da je nemoguće da je podigao bicikl i bacio na oštećenog. Vještak je utvrdio da su povrede nastale udarcem u tupi predmet, nadalje nije vršeno fotografisanje stoga vještak kako nije imao fotografije nije mogao da utvrdi da li je povreda nastala bacanjem ili naletom na bicikl koji je bio prepreka da se dođe do optuženog. Oštećeni A. i optuženi G. G. godinama imaju problem sa neriješenim imovinsko pravnim odnosima, jer je optuženi nasljedio spratni dio kuće i jednu trećinu kuće u prizemlju u kome boravi punica oštećenog sa sinom a kćerka je supruga oštećenog. Postupak traje godinama i imaju još nekoliko postupaka pred sudovima, svaki put neko nekoga prijavljuje. Napadi su usmjereni na ka optuženom i njegovoj porodici, logično je da čovjek od 70 godina ne može da ima snage kao čovjek od 40 godina. Nakon tog incidenta istisu se javili hitnoj pomoći i svaki od njih je upućen na UKC. Imajući u vidu da T. D. radi kao medicinski radnik, logično da je izdejsovala nalaz da sve ide u cilju kako bi se optuženom zagorčao život. Optuženi G. je potvrdio da se branio od napada oštećenog, ako je bilo kakva povreda nanjena bila je u odbrani. Branilac predlaže da se optuženi oslobi od odgovornosti jer osim iskaza punice i supruge nema ni jednog dokaza o nastanku povreda.

Optuženi je u završnoj riječi izjavio da se pridružuje navodima svog branioca.

Krivično djelo „Tjelesna povreda“ iz člana 131. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske propisuje, da onaj ko drugoga tjelesno povrijedi ili mu naruši zdravlje, kazniće se novčanom kaznom ili kaznom zatvora.

Na glavnom pretresu saslušan je svjedok oštećeni A. D. koji je izjavio da se to dogodilo 21. avgusta, njegova supruga i punica su ga zamolili da ode u kupovinu oko pola jedanaest a oko pola dvanaest su došli. Njegov sin je tražio da mu baka napravi palačinke, svjedok je čekao u autu i supruga mu je plakala. Pitao ju je zašto plače na šta mu je ona rekla da je vređao sin, zatim je došla punica i otišli su kod svjedoka u stan. Igrom slučaja sin od optuženog živi blizu i dok je izlazio i držeći četiri kese, penjao se prema ulazu pitajući ovog kada će više prestati da vređa njih. Potom svjedok navodi da je on počeo da psuje i da je bacio bicikl na svjedoka koji ga je udario u obe noge usljed čega je nastalo krvarenje. Svjedok je otišao u klinički centar potom je on počeo da prijeti i tada ga je svjedok udario dva puta, previjene su mu noge i stavili antibiotike. Prišao mu je neki momak sa leđa i držao ga dok je optuženi krenuo da davi svjedoka. Traži naknadu štete. Svjedok dalje navodi, da je pitao kad će prestati sa vređanjem te je potom na njega bacčen bicikl, misli da nije dobio povrede na ruci a stvari su pale na zemlju. Petnestak minuta kasnije svjedok se obratio hitnoj pomoći a ovaj sukob je trajao desetak šetnaest minuta, tri minute je trajalo prije nego što je onaj momak koji nije predložen kao svjedok držao svjedoka. Onda je G. davio, sa hitne je otišao u UKC.

Sud je poklonio vjeru ovom svjedoku kao objektivno dat i istinit, gdje je svjedok oštećeni opisao u detalje događaj kako se desio i da svjedok je čekao u autu i supruga mu je plakala. Pitao ju je zašto plače na šta mu je ona rekla da je vređao sin, zatim je došla punica i otišli su kod svjedoka u stan. Igrom slučaja sin od optuženog živi blizu i dok je izlazio i držeći četiri kese, penjao se prema ulazu pitajući ovog kada će više prestati da vređa njih. Potom svjedok navodi da je on počeo da psuje i da je bacio bicikl na svjedoka koji ga je udario u obe noge usljed čega je nastalo krvarenje. Dakle, svjedok oštećeni jasno ukazuje da je optuženi bacio na njega bicikl kada je

on upitao kada će prestati da ih vređa a tek onda kasnije ga je udario. Što jasno ukazuje da je optuženi bacanjem bicikla na oštećenog usljed čega je isti dobio povrede po nogama koje su krvarile jer ima šećer pa to krvarenje nije lako moglo da se zaustavi. Potom je otišao u hitnu a kasnije na UKC RS, pri tome odbrana je isticala da se radi o nužnoj odbrani, tu tvrdju sud nije prihvatio iz razloga što je oštećeni jasno naglasio da je oštećeni nakon verbalne prepirke sa optuženim i pošto je optuženi bacio bicikl na njega i udario optuženog tek nakon toga. Dakle, ovdje ne može se raditi o nužnoj odbrani jer napadač u konkretnom slučaju optuženi koji je bacio bicikl na oštećenog, ne može se pozivati na nužnu odbranu kako to odbrana ističe a sud je prihvatio iskaz ovog svjedoka kao istinit i utvrdio da je optuženi prvo bacio bicikl na oštećenog.

Tokom glavnom pretresa saslušan je vještak prof. dr med. Željko Karan specijalista sudske medicine, koji je u svom iskazu izjavio da je imao naredbu od Okružnog javnog tužilaštva Banja Luka da uradi vještačenje u ovom krivičnom predmetu. Kada je riječ o oštećenom A. D. imao je povrede u vidu oguljotine u predjelu potkoljenica koje nastaju tupim mehaničkim sredstvom, biciklo je podobno za takvu vrstu povrede. U predjelu vrata u dokumentaciji piše bolnost u vratu ali nema vidljivih tragova. Nadalje, vještak navodi da nije imao fotodokumentaciju dok je radio nalaz i mišljenje a na osnovu dostupne medicinske dokumentacije nije mogao da utvrdi odnosno sazna da li je na oštećenog bačeno biciklo ili se on spotakao pa pao. Povrede na vratu nisu ni opisne već samo da je bolna osjetljivost u predjelu vrata. Da je imao fotografije možda bi preciznije odgovorio na zadatak.

Uvidom u Nalaz i mišljenje sačinjen od strane vještaka prof. dr med. Željka Karana, sud je utvrdio navedene potvrde oguljotine i povrede potkoljenica su nastale djelovanjem tupe mehaničke sile. U konkretnom slučaju povrede sum ogle nastati bačenim biciklom. Sve povrede pojedinačno i u grupi kvalifikuju se kao laka tjelesna povreda. Što se tiče navedene povrede u predjelu vrata, ta povreda je navedena kao bolnost ali bez vidljive povrede koja bi se mogla forenzički obraditi odnosno opisati.

Sud je poklonio vjeru vještaku Željku Karanu koji je svoj Nalaz i mišljenje uradio sa pravilima struke i nauke. Vještak je jasno naveo i u potpunosti razjasnio mehanizam povređivanja i potvrdio da su konstatovane povrede u vidu oguljotina i povrede potkoljenice nastale djelovanjem tupe mehaničke sile, takve povrede se kvalifikuju kao lake tjelesne povrede. U konkretnom slučaju povrede sum ogle nastati bačenim biciklom, a uzimajući u obzir okolnost da je oštećeni jasno na glavnom pretresu ukazao da je optuženi kada mu se oštećeni obratio bacio biciklo na njega onda jasno proizilazi da te povrde su nastale upravo na osnovu djelovanja tupe mehaničke sile bačenog bicikla na oštećenog što u krajnjem slučaju ni optužemni nije negirao nego je koristio za sebe povoljniju varijantu da je odgurnuo biciklo a posljedice po oštećenog su evidentne što je i vještak i utvrdio u svom nalazu. Dakle, sud je prihvatio ovaj nalaz i mišljenje vještaka kao objektivian i ničim doveden u pitanje.

Saslušan je svjedok T. D. G. koja je izjavila da se ne može sjetiti datuma, navodi da su išli u kupovinu ispred njihove zgrade je to bilo. G. se pojavio ispred zgrade sa biciklom i bacio biciklo a onda ga je G. udario. Navodi da ga je davio i da je njen suprug zadobio povrede u predjelu nogu. Svjedok dalje navodi da su izlazili iz auta I njen muž je išao prema G., A. prizlazi I govori kada će prestati provocirati njegovu suprugu I punicu. Gurnuo je biciklo i suprug ga je udario u glavu, sa strane je bilo biciklo bačeno. Otišli su u hitnu.

Sud je pokonio vjeru ovom svjedoku koja je jasno navela na glavnom pretresu da je kritične prilike prisustvovala događaju zajedno sa oštećenim, dakle bila je očevidac događaja te je navela da je nakon verbalne prepirke optuženi bacio bicikl na A. i da je usljed toga oštećeni dobio povrede i otišao u bolnicu.

Saslušan je svjedok S. G. je izjavila da ne zna tačno datum kada se desio događaj, navodi da je bilo ljeto, podne i vraćali su se iz prodavnice. Svjedok je išao kako navodi sa A. i kćerkom T. G. D. i malim M.. Došli su ispred zgrade a G. je išao biciklom iza njih. A. je prišao G. i pitao ga kada će prestati sa provokacijama, potom je G. pustio biciklo prema A. odnosno njegovim nogama, gurnuo je biciklo od sebe. A. je pustio kese i udario njega. U tom momentu vrisnuli smo, naišao je neki momak koji je držao A. ruke a onda je G. uhvatio A. za vrat, tu su se nagurali i brzo se završilo. Kad su krenuli kući, G. je svjedoku rekao da će je istjerati iz kuće a onda je naišla S.. Dalje svjedok navodi, da je bilo laži da je njen sin prijetio ubistvom, A. je spustio kese i udario G., svjedok navodi da je plakala I da je molila G. da uđe u kuću. Kako navodi A. je odmah krvario, vidjela je krv na nogama ispod koljena. Navodi da nije u dobrim odnosima sa G. pa I ne zna da li je on išao u hitnu, zna da je A. išao u hitnu.

Sud nije poklonio vjeru ovom svjedoku jer je i ovaj svjedok je naveo da kritične prilike optuženi koji je gurao bicikl pored sebe i kada mu se kritične prilike obratio oštećeni A. D. i pitao kada će prestati sa provokacijama, svjedokinja navodi da je optuženi odgurnuo bicikl od sebe pri tome namjerno umanjujući činjenicu da je optuženi bacio bicikl na oštećenog jer je vještak utvrdio postojanje povreda u svom nalazu što je sud i prihvatio. Međutim, ovaj izraz svjedok je svjesno koristio kako bi umanjio krivičnu odgovornost kod optuženog a što je suprotno nalazu i mišljenju vještaka, iskazu oštećenog i drugih svjedoka. Sama radnja odgurivanja bicikla prema oštećenom nije kao takva da može da proizvede ne željene posljedice.

Saslušan je svjedok S. K. koja je izjavila da je bilo ljeto, svekar je krenuo po unuke da ih izvede u park. Očekivali su kad će doći po djevojčice I onda je on uletio u stan I govorio “pomagajte ubi me A.”. Tada je svjedok istrčao i vidjela A. kako ga drže dva momka I govorio da ga puste. Svjedok je sačekao policiju. Dalje navodi da nije vidjela biciklo.

Sud je prihvatio iskaz ove svjedokinje kao istinit ali ova svjedokinja nije očevidac događaja nego opisuje šta se dešavalo poslije kritičnog događaja što nije značajno za odluku u ovom predmetu.

Saslušan je optuženi G. G. u svojstvu svjedoka koji je izjavio da je bila nedjelja oko 12:00h i tada je pozvao snaju da spremi unučad da ih izvede napolje. Navodi da je išao kod S. biciklom i D. ide i svira. Kada je došao do zgrade, A. ga je sačekao i kako optuženi navodi ostavio vreće i krenu prema meni. Udario ga u glavu i rebra, dok je čekao policiju A. ga je još jednom udario i optuženi je završio u živicu. S. i T. su stajali kod auta i vikali da ću ga ubiti. Navodi da nije mogao da davi jer ima 70 godina i da nije imao snage. A. ga je udario koji je stajao ispred bicikla a optuženi sa druge strane, navodi da ga je udario šakom pa je biciklo palo i onda je A. kskao preko bicikla. Bio je jedan diječak koji je razdvajao ali on je otišao odmah kada je došla policija, dalje navodi da nije mogao da ide kod doktora jer mu je žena bolesna. Dalje davodi da je on htio da tuže suprugu a ona je invalid. Dalje navodi da on (optuženi) stric T., te da A. trči prema G. koji je govorio da će ga ubiti na šta mu je odgovorio zašto pa je A. rekao jer ja maltretiram njegovu suprugu i punicu. Ispustio je bicikl kad je bio udaren šakom u glavu.

Sud nije poklonio vjeru ovom svjedoku odnosno optuženom iz razloga jer svjedočenje koje je optuženi iznio pred sudom u svojstvu svjedoka, takvo da bi se izbjegla krivična odgovornost kod istog, jer je suprotno iskazima oštećenog i drugih svjedoka.

Nakon svestrane, detaljne i savjesne ocjene svih izvedenih dokaza kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj vezi u smislu odredbe člana 295. stav 2. u vezi sa članom 13. ZKP RS, sud je van svake razumne sumnje utvrdio da je optuženi G. G. počinio predmetno krivično djelo, što prije svega proizilazi iz iskaza oštećenog A. D. koji na glavnom pretresu opisao u detalje događaj kako se desio i da svjedok je čekao u autu i supruga mu je plakala. Pitao ju je zašto plače na šta mu je ona rekla da je vređao sin, zatim je došla punica i otišli su kod svjedoka u stan. Igrom slučaja sin od optuženog živi blizu i dok je izlazio i držeći četiri kese, penjao se prema ulazu pitajući ovog kada će više prestati da vređa njih. Potom svjedok navodi da je on počeo da psuje i da je bacio bicikl na svjedoka koji ga je udario u obe noge usljed čega je nastalo krvarenje. Dakle, svjedok oštećeni jasno ukazuje da je optuženi bacio na njega bicikl kada je on upitao kada će prestati da ih vređa a tek onda kasnije ga je udario. Što jasno ukazuje da je optuženi bacanjem bicikla na oštećenog usljed čega je isti dobio povrede po nogama koje su krvarile jer ima šećer pa to krvarenje nije lako moglo da se zaustavi. Potom je otišao u hitnu a kasnije na UKC RS. Pri tome odbrana je isticala da se radi o nužnoj odbrani, tu tvrdju sud nije prihvatio iz razloga što je oštećeni jasno naglasio da je oštećeni nakon verbalne prepirke sa optuženim i pošto je optuženi bacio bicikl na njega i udario optuženog tek nakon toga. Dakle, ovdje ne može se raditi o nužnoj odbrani jer napadač u konkretnom slučaju optuženi koji je bacio bicikl na oštećenog, ne može se pozivati na nužnu odbranu kako to odbrana ističe a sud je prihvatio iskaz ovog svjedoka kao istinit i utvrdio da je optuženi prvo bacio bicikl na oštećenog.

Takođe su svjedok T. D. G. jasno navela na glavnom pretresu da je kritične prilike prisustvovala događaju zajedno sa oštećenim, dakle bila je očevidac događaja te je navela da je nakon verbalne prepirke optuženi bacio bicikl na A. i da je usljed toga oštećeni dobio povrede i otišli u bolnicu.

Prilog tome, sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke koji u svom nalazu jasno naveo i u potpunosti razjasnio mehanizam povređivanja i potvrdio da su konstatovane povrede u vidu oguljotina i povrede potkoljenice nastale djelovanjem tupe mehaničke sile, takve povrede se kvalifikuju kao lake tjelesne povrede. U konkretnom slučaju povrede sum ogle nastati bačenim biciklom, a uzimajući u obzir okolnost da je oštećeni jasno na glavnom pretresu ukazao da je optuženi kada mu se oštećeni obratio bacio biciklo na njega onda jasno proizilazi da te povrde su nastale upravo na osnovu djelovanja tupe mehaničke sile bačenog bicikla na oštećenog što u krajnjem slučaju ni optuženi nije negirao nego je koristio za sebe povoljniju varijantu da je odgurnuo biciklo a posljedice po oštećenog su evidentne što je i vještak i utvrdio u svom nalazu. Dakle, sud je prihvatio ovaj nalaz i mišljenje vještaka kao objektivan i ničim doveden u pitanje. Sud nije prihvatio tvrdnje odbrane da se radi o nužnoj odbrani jer u konkretnom slučaju oštećeni je naveo da optuženi je prvo bacio bicikl na njega a onda došlo do povređivanja oštećenog pa se odbrana ne može pozivati na nužnu odbranu jer je optuženi imao svojstvo napadača.

Iz nalaza i mišljenja Doma zdravlja Banja Luka od 21.08.2022. godine, između ostalog je navedeno da je tada oštećeni A. D. u nalazu i mišljenu naveo da je napadnut od strane strica od supruge i da je ta osoba (misleći na optuženog) bacio bicikl na njega. Dakle, i u nalazi i mišljenju nastao odmah poslije kritičnog događaja jasno se vidi da je optuženi bacio bicikl na

njega. Takođe je vidljivo iz nalaza i mišljenja UKC RS od 21.08.2022. godine, gdje je oštećeni naveo da je njemu poznato lice (optuženi) bacilo bicikl na njega i pri tome povrijedilo potkoljenice, a te povrede vještak med je potvrdio u svom nalazu i mišljenju koje je sud prihvatio. Iz ovih nalaza je vidljivo da oštećeni jasno navodi neposredno poslije događaja javljanjem u medicinsku ustanovu da je doživio povrede od optuženog bacanjem bicikla na njega.

Sud je van svake razumne sumnje utvrdio da je optuženi počinio djelo „Tjelesna povreda“ član 131. stav 1. KZ RS, na način kako je to navedeno u optužnici a što proističe iz iskaza svjedoka prije svjega oštećenog A. D., svjedoka T. D. G., nalaz i mišljenje vještaka i pismeni materijalnih dokaza.

Sud nije razmatrao ostale dokaze jer oni ne bi doveli do drugačije odluke suda.

Sud je utvrdio da je G. G počinio predmetno krivično djelo postupajući sa direktnim umišljajem, pri čemu je bio svjestan dijela, pa je htio radnju i posljedicu. Optuženi je u vrijeme preduzimanja radnje izvršenja bio uračunljiv, jer se u toku postupka nisu pojavile činjenice ni okolnosti koje bi navele sud na suprotan zaključak.

U skladu sa članom 52. stav 1. KZ RS cijeneći sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti sud je od olakšavajućih okolnosti cijenio da je optuženi penzioner koji se izdržava od penzije u iznosu od 450,00 KM, lošeg imovnog stanja, ne vodi se drugi krivični postupak i da je neosuđivan, dok kod otežavajućih okolnosti sud nije pronašao.

Pri izboru vrste i visine krivičnopravne sankcije, sud je imao u vidu propisanu kaznu za krivično „Tjelesna povreda“ iz člana 131. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, te je shodno naprijed navedenim olakšavajućim i otežavajućim okolnostima, optuženom izrekao uslovnu osudu kojoj mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca i istovremeno određuje da se utvrđena kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine po pravosnažnosti presude, ne učini novo krivično djelo. Sud smatra da je izrečena uslovna osuda adekvatna krivična sankcija, s obzirom na prirodu i težinu krivičnog djela, svih okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, kao i ličnosti optuženog. Takođe, sud smatra da izrečena sankcija odgovara kako stepenu društvene opasnosti učinjenog djela, tako i stepenu krivične odgovornosti optuženog, te da se izricanjem navedene kazne postiže svrha sprečavanja vršenja krivičnih djela, kako s aspekta generalne, tako i s aspekta specijalne prevencije.

Na osnovu člana 99. stav 1. ZKP RS optuženi je dužan platiti sudu na ime paušala iznos od 150,00 KM i na ime troškova nastalih u toku istrage na ime vještačenja iznos od 75 KM, u roku od 30 dana pravosnažnosti presude.

ZAPISNIČAR
Branislava Adamović

SUDIJA
Dalibor Kordić

PRAVNA POUKA:

Portiv ove presude dozvoljena je žalba Okružnom sudu u Banja Luci putem ovog suda u roku od 15 dana od dana prijema iste.